

پیام رفیق گار باچف، دبیرکل حزب کمونیست اتحاد جماهير شوروی سوسیالیستی

به شرکت کنندگان کنفرانس بین المللی "چهلین سالگرد پیروزی بر میلیتاریسم ژاپن و وظایف نهضت صلح در کشورهای آسیا و اقیانوس آرام" در ص ۴

فراخوان شرکت کنندگان کنفرانس بین المللی در شهر خاباروفسک به خلفهای کشورهای آسیا - منطقه اقیانوس آرام

در ص ۵

متن سخنرانی هیات نمایندگی حزب توده ایران در
کنفرانس علمی
"چهلین سالگرد پیروزی بر میلیتاریسم ژاپن"

علل واقعی تشدید وخامت وتقویت نظامیگری در آسیا

از روز ۴ تا ۸ سپتامبر ۱۷۵ (۴ تا ۱۷ شهریور ۶۴)
کنفرانس علمی "چهلین سالگرد پیروزی بر میلیتاریسم
ژاپن و وظایف نهضت صلح در کشورهای آسیایی و اقیانوس
آرام" با حضور نمایندگان ۲۴ کشور و سازمان های بین
المللی و از جمله "هیئت نمایندگی ما، در شهر
خاباروفسک، برگزار شد. در زیر متن سخنرانی هیئت
نمایندگی ما از نظر خوانندگان می گذرد:
بقیه در ص ۴

دوره هفتم سال دوم شماره ۶۸
پنجشنبه ۲۸ شهریور ۱۳۶۴
بها ۲۰ ریال

اعلامیه حزب کمونیست آندونزی

اعدام میهن پرستان ادامه دارد

های رژیم بسر برده اند، از آن رو اعدام می کنند که آنها همچنان به اعتقادات خویش پایبند هستند. علت واقعی این سرکوب را باید در هراس هیئت حاکمه از آرمان های آزادی و برابری اجتماعی، هراس از خلقی که در صدد رهایی از بند اسارت و بهره کشی است، جستجو کرد.

ناشی از این هراس، حکام کنونی ابتدایی ترین حقوق بشر را زیرپای گذاشتند و اعتراض گسترده افکار عمومی جهان، دولت ها و پارلمان ها را نادیده می گیرند و بدینسان به اعتبار و حیثیت آندونزی در عرصه بین المللی ضربه شدیدی وارد می آورند. دژخیمان خدمتگزار امپریالیسم بین المللی با کشتن رفقای ما تلاش می ورزند تا بقیه در ص ۲

در اعلامیه ای که اخیراً حزب کمونیست آندونزی به مناسبت سرکوب ضد کمونیستی در آن کشور انتشار داد، گفته می شود که در آندونزی اعدام انسان هایی که همه زندگی خود را وقف مبارزه در راه رهایی ملی و اجتماعی خلق کرده اند، ادامه دارد. پس از اعدام رفیق منیر، شخصیت های برجسته حزب، رفقا جوکواون تونگ، رستمواو گاتوده سوتاریو اعدام شده اند. هم اینک بسیار هستند میهن پرستان پرشوری که در سلول های مرگ در انتظار اجرای حکم اعدام برمی برند.

در اعلامیه حزب کمونیست آندونزی تصریح می شود که به اعتراف نمایندگان هیئت حاکمه رفقای ما را پس از تقریباً ۲۰ سال که در زندان

تعاونی های کارگری آماج توطئه های رژیم

مقداری از اجناس تعاونی ها از طریق واسطه ها خریداری می شود که این مسئله علاوه بر افزایش نرخ کالاها، فلسفه وجودی تعاونی ها را لوث می کند. (کیهان ۶۲/۷/۲۵) به گفته همین مقام اتحادیه امکان حدود یک میلیون نفر عضو دارد که با احتساب افراد خانواده آنها نزدیک به شش میلیون نفر تحت پوشش این اتحادیه هستند. وزارت بازرگانی با این تصمیم ضد کارگری، میلیون ها تومان از دسترنج زحمتکشان را به جیب سرمایه داران می ریزد و باعث سلب اعتماد زحمتکشان از تعاونی های مصرف که با هدف عرضه مایحتاج عمومی با قیمت ارزان به کارگران ایجاد شده اند، می شود.

سیطره ارتجاع و تشدید چپاول کلان سرمایه داران و زمینداران بزرگ، شرایط توانفرسایی برای زندگی توده های محروم جامعه بوجود آورده است. تورم فزاینده، گرانی سرسام آور، کمبود مایحتاج عمومی و مشکل مسکن بیش از همه بردوش زحمتکشان سنگینی می کند. شرکت های تعاونی و مصرف و مسکن کارگری که می توانستند همگام با سازمان های سندیکائی زحمتکشان، نقش مهمی در جلوگیری از غارتگری واسطه ها و حفظ قدرت خرید و بهبود سطح زندگی کارگران ایفا کنند مدت هاست که از جانب رژیم حامی سرمایه داران بزرگ تحت فشار قرار گرفته اند.

علاوه بر این رژیم به کمک "انجمن های اسلامی" و مدیران واحدهای کارگری در انتخابات هیئت مدیره تعاونی ها دخالت می کند و ضمن تحمیل نامزدهای موردنظر خود، به حذف، اخراج و یا بازداشت نمایندگان واقعی کارگران اقدام می کند. ایستادگی در مقابل مداخله "انجمن های اسلامی" در امور سازمان های صنفی و تعاونی های

رژیم جمهوری اسلامی که "شریعت"، "فقه" و ده ها نهاد سرکوبگر را به خدمت می گیرد تا "قدس سرمایه" را حفظ کند، حق خرید آزادانه باقیمت مناسب را از شرکت های تعاونی مصرف کارگران ایران (امکان) سلب کرده است. عضویتت رهیسۀ امکان در سال گذشته گفت: "طبق دستور وزارت بازرگانی، در حال حاضر

از رژیم نمی توان انتظار معجزه داشت

نارضایی عمومی از سیاست ایران برپاده رژیم گسترده تر می شود. عدم شرکت میلیونها نفر از رأی دهندگان در انتخابات، تظاهر آشکار این نارضایی فراگیر در جامعه است.

روزنامه "فرانکفورت آلمگاین" در شماره ۲۰ اوت سال جاری نوشت: "اولین گزارشات رسیده از تهران حاکی از آنند که درصد شرکت کنندگان انتخابات به طور چشمگیری کمتر از انتخابات مجلس در اوایل سال گذشته بود."

روزنامه "اطلاعات" ۹ شهریورماه نوشت که از ۲۰ میلیون نفر واجد شرایط، ۶ میلیون نفر در انتخابات شرکت نکردند، گرچه این رقم خود چشمگیر است، ولی با واقعیت وفق نمی دهد. سران رژیم نیز از این حقیقت باخبرند. آنها برای نشان دادن "مشروعیت" رژیم و محدود جلوه دادن نیروی نفرت مردم از حاکمیت، حتی از سرهمبندی ارقام اباء ندارند. مثلاً، روزنامه "اطلاعات" که - البته از قول خامنه ای - ارقام پیش گفته را منتشر ساخته و از اینکه گویا ۱۴ میلیون نفر از ۲۰ میلیون واجدین شرایط در انتخابات شرکت کرده اند، اظهار خوشنودی کرده و آن را رقم بالایی خوانده است، گویا فراموش کرده که در شماره ۲۱ مرداد سال ۶۴، یعنی قبل از آغاز انتخابات مروری به تعداد رأی دهندگان در گذشته کرده بود. در همان شماره روزنامه می خوانیم که در فروردین ماه ۱۳۵۸ از ۲۸ میلیون نفر جمعیت ایران ۲۰ میلیون و ۵۰۰ هزار نفر، یعنی تقریباً همه واجدین شرایط در همه پرسی شرکت کردند.

حال باید از این آقایان پرسید: چگونه است که پس از گذشت ۶ سال از آن تاریخ و افزایش جمعیت ایران تا بیش از ۴۲ میلیون نفر و کاهش سن رأی دهندگان از ۱۶ سال به ۱۵ سال، تعداد کل واجدین شرایط از ۲۰ میلیون و ۵۰۰ هزار نفر در سال ۵۸ به ۲۰ میلیون نفر در سال ۶۴ کاهش یافته است؟

بقیه در ص ۲

پیروز باد مبارزه خلق در راه سرنگونی رژیم جمهوری اسلامی!

اعلامیه حزب کمونیست آندونزی اعدام میهن پرستان ادامه دارد

بقیه از ص ۱
اندیشه آزادی، استقلال و سوسیالیسم را بکشند. ولی هراس سرکوبگران از گسترش همه جانبه ناخشنودی خلق، بهترین شاخص، نیروی حیاتی جنبش پیشرو است که هیچ کس، هیچگاه در تاریخ قادر به نابودی آن نبوده و نخواهد بود. حزب کمونیست آندونزی توانمند است زیرا به امر آزادی و سعادت خلق و همبستگی بین المللی که در این روزها با نیروی تازه ای خود را نشان می دهد، پایبند است.

ما، بخاطر این همبستگی، سیاستگری خود را نسبت به احزاب برادر همه کسانی که به عدالت و انسان دوستی ارج می نهند، ابراز می داریم.

آنگاه در اعلامیه آمده است که حزب کمونیست آندونزی با سرفرود آوردن در پیشگاه رفقای که جان خود را فدا کرده اند، صفوف خود را منسجم تر می کند و اعلام می دارد که با تمام توان به مبارزه در راه آن آرمان هایی که این رفقا و صدها هزارتن دیگر از بهترین پسران و دختران خلق آندونزی بخاطر آنها جان باخته اند، ادامه خواهند داد.

کمیته مرکزی حزب توده ایران ضمن آنکه این تبهکاری نابخشودنی حکام آندونزی را شدیداً محکوم می کند، همبستگی رزمجویانه و رفیقانه خورا نیز با حزب قهرمان برادر، حزب کمونیست آندونزی که در دشوارترین شرایط ترور و سرکوب در راه آزادی و برابری اجتماعی پیکار می کند، ابراز می دارد.
ما از همه اعضا و هواداران حزب در هرکجا که هستند می طلبیم که برای پایان بخشیدن به حکومت ترور و سرکوب خونبار در آندونزی، در کارزار گسترده همبستگی با حزب کمونیست آندونزی شرکت کنند. رفقا، بعنوان یک وظیفه مقدس و والای انترناسیونالیستی، به اشکال گوناگون از جمله از طریق ارسال نامه های اعتراض به سفارتخانه های آندونزی و دولت آندونزی، اعتراض و تنفر خود را نسبت به تبهکاری های رژیم جنایتکار چاکارتا اعلام دارند.

ضدانقلاب و جبهه مبارزین راه آزادی، استقلال، عدالت اجتماعی و صلح. همه آنانیکه مخالف استبداد و اختناق هستند، همه آنانیکه علیه ارتجاع داخلی و امپریالیسم مبارزه می کنند، همه آنانیکه خواهان پایان جنگ و رهایی توده های محروم جامعه اند باید در جبهه واحدی گرد آیند. این یگانه راه صحیح و منطقی برای نجات میهن و مردم است.

حساسیت سیاسی " و یاصریح تر گفته باشیم رویگردانی توده های مردم از ج.ا. می داند؟ مگر نه این است که نشریه اعتراف می کند که " اگر حرکت های سریع توسط همه کسانی که توان قدمی در این راه دارند، انجام نگیرد، به یقین بدانیم که هرروز انقلاب گروه انبوه تری از جان برکفان خود را از دست خواهد داد؟"
آنانی که مخاطب نشریه " حوزه " هستند، مدتهاست که در منجلاب خیانت به " جان برکفان " غوطه ورنند و هم آنها هستند که " پشت نهضت " را شکسته اند.

نشریه می نویسد: " در چنین شرایطی است که جامعه ما خودآگاه به سوی خودسانسوری و بی تفاوتی کشیده می شود؛ زیرا انتقادکننده (اگر فرصت انتقاد بیابد) در فشار و بایکوت برجسب های این و آن قرار می گیرد ... اینجاست که دیکتاتوری و اختناق از خودسانسوری کمک می طلبد و برای سرکوب مخالفان از زمینه های قبلی و شرایط فراهم شده و سکوت جامعه مددی می گیرد و انتقادکننده را بایکوت و از صحنه خارج می سازد."

اعتراف جالبی است. ولی باید متذکر شد که جامعه هیچگاه در مقابل دیکتاتوری و اختناق سکوت نکرده است. دهها هزار انسانی که به مثابه مبارزان راه آزادی و استقلال و عدالت اجتماعی روانه سیاهچالها شده و یا به دست جوخه های اعدام سپرده شده اند، علیه رژیم استبدادی قرون وسطائی مبارزه کردند. این نبرد خونین امروز نیز ادامه دارد. بی دلیل نیست که شعار سرنگونی رژیم و ایجاد یک نظام ملی و دموکراتیک به عنوان یک ضرورت مطرح شده است. اما در این میان حاملان نظریاتی که به آنها اشاره شد و از نظر کمی نیز قابل ملاحظه هستند، بجای آنکه درکنار نیروهای مترقی و زحمتکشان کشور در راه سرنگون کردن رژیم مبارزه کنند، هنوز هم از امامزاده ج.ا. انتظار معجزه دارند. باید گفت: دورانی که به نوشته این آقایان باید در تقویت " حساسیت سیاسی گامهای فرهنگی و تبلیغی اساسی " برداشت، در ترویج و رفع موانع اجتماعی و روانی " کوشش کرد و با " تنگ نظری ها و برجسب زندهای گروه های ناآشنا به ارزشهای انقلاب " مبارزه کرد، سپری شده است. کار بجایی رسیده که علی مانده و حوضش. به اعتراف خود نشریه " حوزه " سران رژیم " در برابر نیروهای فرصت طلب و تکنوکرات و مصلحت جو " و یا به بیان دیگر ضدانقلاب عقب نشینی کرده و آنها " پست های کلیدی سیاسی و فرهنگی " را اشغال کرده اند و داستان همان است که " در صدر مشروطیت شد " و از انقلاب و " ارزشهای آن فقط شعار و اسمی " باقی مانده است. آیا این اعتراف مؤید آن نیست که سران ج.ا. نیز در زمره ضدانقلاب هستند؟

آنچه امروز در دستور روز قرار دارد مبارزه سرسخت و آشتی ناپذیر کلیه نیروهای صادق به آماجهای مردمی انقلاب بهمن ۵۷ است، علیه رژیم جنایت پیشه ج.ا. به قصد سرنگون کردن آن. امروز دو جبهه در مقابل هم قرار دارند: جبهه

از رژیم نمی توان انتظار معجزه داشت بقیه از ص ۱

طبق پیکره های منتشره از طرف مرکز آمار ایران در سال ۱۳۶۱، تعداد اهالی از ۱۵ سال به بالا، یعنی تعداد واجدین شرایط برای شرکت در انتخابات در همان سال به ۲۲ میلیون نفر بالغ می شد. تردیدی نیست که در سال ۱۳۶۴ تعداد واجدین شرایط حداقل به ۲۵ میلیون نفر می رسد.

بدینسان حتی اگر ۱۴ میلیون نفر هم در انتخابات شرکت کرده باشند - که نکرده اند - حدود ۱۱ میلیون تن از واجدین شرایط مخالفت صریح خود را با رژیم " ولایت فقیه " اعلام داشته اند. ولی واقعیت آن است که اکثریت قاطع رأی دهندگان از شرکت در انتخابات خودداری کردند و خامنه ای منتخب اقلیت است و این نیز نشانگر آن است که رژیم ج.ا. آنچه را که آقایان " مشروعیست " می نامند، از دست داده است. چرا؟

روزنامه " کیهان " (۲۱ مرداد ۶۴) متن مقاله ای را که چندی پیش در نشریه " حوزه " منتشر شده بود، تجدید چاپ کرد. بررسی این مقاله برخی از علل و عوامل رویگردانی توده های میلیونی مردم را از رژیم، از زبان دست اندرکاران، تا اندازه ای فاش می کند.
نشریه " حوزه " اعتراف می کند که توده های مردم از شرکت در سرنوشت خویش محرومند، در حیات اجتماعی و سیاسی کشور دخیل نیستند، کسانی را که در ادارات و کارخانه ها و دانشگاه ها به آرمان انقلاب صادق مانده اند با " برجسب های گوناگون " می رانند.

نشریه می نویسد: " حکومت انقلاب، جامعه عشیره ای نیست که حاکمیت ریش سفیدان را طلب کند. جامعه انقلابی، رنج کشیدن، خون دادن و صدمه هادیدن است، و چه کسانی بیش از این انبوه جوانان جان برکف، طاقت این بلاها را دارند؟ این را به یقین بدانیم، اگر اداره انقلاب از این نسل تهی گردد، و به اصطلاح آینده نگران و واقع بینان! بر صحنه های سیاسی مسلط شوند، آرمانهای نهضت در قبرستان انقلابهای تحریف شده دفن خواهد شد."

آنچه مسلم است و از نوشته نشریه " حوزه " نیز مستفاد می شود آن است که در نتیجه اعمال سیاست عیفاً ضد خلقی سردمداران رژیم و یا " حاکمیت ریش سفیدان " مدتهاست که " اداره انقلاب " از نسل جوان تهی شده و آماجهای انقلاب در " قبرستان انقلابهای تحریف شده " به خاک سپرده شده است.

ما با نویسندگان " حوزه " موافقیم که " ستون فقرات انقلاب را حمایت های مردمی می سازند، و بی توجهی به رشد و قوت آن، پشت نهضت را در هم می شکند " و معتقدیم که این روند از مدتها پیش آغاز شده و به پایان رسیده است. مگر نه این است که نشریه " حوزه " رفاه طلبی حکام، طولانی شدن " جنگ و جهاد "، " دست یابی به امکانات "، " سرخوردگی اجتماعی و سیاسی و سوسه های شیطانی " را از " عوامل کاهش

ج.ا. در بن بست سرمایه‌داری وابسته

ریال در سال ۱۳۵۸ به رقم نجومی ۹۰۰۰ میلیارد ریال در سال ۱۳۶۲ افزایش یافت (اطلاعات ۶۲/۷/۲۲). بخش عمده این چپاول بی سابقه مربوط به رشته بازرگانی است که "تجار محترم" تنها با دست بدست کردن کالا خون زحمتکشان را مانند زالومی میکند. سخنان بانکی، رئیس سابق سازمان برنامه و بودجه موید این واقعیت است: "طبق برآورد سال ۶۲ بخش خدمات ۲۸۰ میلیارد تومان ارزش افزوده داشته حال آنکه در بخش صنعت و کشاورزی نصف و یا ثلث آن ارزش نیست" (کیهان فروردین ۶۲). پدین ترتیب روشن می‌شود که "یاپهونی" که آقای خامنه‌ای از آن صحبت می‌کند عاقلتر از خردمندترین انسان‌ها است و علیرغم کوشش و "تازیانه" دولت به منظور سوق آن به بخش تولید، بیشتر رشته بازرگانی را می‌پسندد زیرا در آنجا در کوتاهترین مدت بیشترین غارت را می‌کند!

صاحبان ثروت های کلان، وابسته و دلپسته سرمایه‌داران ژاپنی، اروپایی و آمریکایی هستند. از اینرو می‌خواهند و می‌کوشند که در کشور ماهواره به روی آنها باز باشد. آنها در نیل به این هدف نه تنها خود در انجام معاملات تجاری خارجی به سراغ انحصارات امپریالیستی می‌روند بلکه با استفاده از قدرت اقتصادی و نفوذ سیاسی دولت را نیز برآن وامی‌دارند که سیاست بازرگانی خود را - علیرغم دولتی بودن - در راستای منافع بخش خصوصی تنظیم کند و با کشورها و شرکت‌های وارد معاملات تجاری شود که از نقطه نظر استراتژیک متحدان این بخش بشمار می‌روند.

این خواست کلان سرمایه‌داران صورت واقعیت پخود گرفته است. طبق آمار رسمی واردات کشور تنها در سال ۶۲ از لحاظ حجم ... ۱۹۶ ۲۰ تن و از لحاظ ارزش ... ۷۱۹ ۱۵۸۲ ریال بوده که نسبت به سال ۶۱ از نظر وزن حدود ۳۵ درصد و از نظر ارزش ریالی حدود ۵۸ درصد افزایش یافته است (کیهان، ۶۲/۲/۱۴).

بخش فابل ملاحظه‌ای از این مبلغ سرسام‌آور که به خرید این همه واردات اختصاص می‌یابد به عنوان "سود" به کیسه انحصارات امپریالیستی سرازیر می‌شود. باید خاطر نشان کرد که "۲۰ درصد واردات ما از کشورهای اسلامی در جهان سوم، ۸ درصد کشورهای سوسیالیستی و ۷۲ درصد واردات مربوط به کشورهای دیگر است" (معاون وزیر بازرگانی، چ. ۱۰۱ تیر ۶۲). منظور از کشورهای دیگر جهان سرمایه‌داری است که علاوه بر آنکه ۷۲ درصد واردات ایران را مستقیماً در دست دارد مقدار معتناهایی کالا از طریق ترکیه و پاکستان و دیگر "کشورهای اسلامی در جهان سوم" به کشور ما سرازیر می‌کند.

واقعیت‌های مستند یادشده بیانگر آن هستند که کلان سرمایه‌داران و انحصارات امپریالیستی توده‌های میلیونی میهن ما را به پیرحمانه‌ترین شکل استثمار می‌کنند و ثروت ملی ما را به یغما می‌پزند. "یاپهونی" که آقای خامنه‌ای از آن صحبت می‌

اخیراً آقای خامنه‌ای در مصاحبه‌ای با روزنامه اطلاعات بخش خصوصی را به "یاپو" و "گاری"، و دولت را به هدایت‌کننده تشبیه کرد و گفت: "من پارها برای بردارانی که مسئول امور اقتصادی کشور هستند، صحبت کرده‌ام و گفته‌ام که این کاری دارد این پار را می‌برد، شما مواظب باشید کچه نرود، توی چوب نیفتد، کند و تند نشود. شما تا می‌بینید که تخته این کاری شکسته، یا یاپهوی آن لنگ می‌زند، این پار کاری را بلند می‌کنید و بردوش خود می‌گذارید. این کاری را از بین نمی‌برد... چرا پیخودی خودت را خسته می‌کنی، ببند از روی دوش او، منتهی نظارت کن، شلاق در دستت باشد" (اطلاعات ۶۲/۵/۱۴).

اگر پرده تزویر و ریا را از روی این سخنان بظاهر آراسته کنار بزنیم این حقیقت که سران مرتجع ج.ا. مردم و انقلاب ایران را پیش پای بزرگ مالکان و کلان سرمایه‌داران قربانی کرده‌اند، هویدا می‌شود. رئیس جمهور که در توجیه غارت بی حد و حصر صاحبان زرو ثروت از "مهارت" ویژه‌ای برخوردار است چنین وانمود می‌سازد که سرمایه‌داران بزرگ، "یاپهوی" مظلوم و معصومی هستند که "گاری" خیر و برکت را در راه منتهی به وادی "عدالت اجتماعی" پیش می‌برند و در این میان "دولت خدمتگزار" باید آن را در انجام این "سالت مردمی" یاری رساند.

واقعیت‌های عینی جامعه موید آن هستند که برخلاف ادعای آقای خامنه‌ای، کلان سرمایه‌داران در شرایط فعلی نه تنها از کسی تازیانه نمی‌خورند بلکه با تازیانه کینه‌بی پایان طبقاتی تمام موانع ضدستیم و ضداستثمار سراهشان را یکی پس از دیگری درهم می‌شکنند تا آن "گاری" را هرچه بیشتر از حاصل عرق جبین زحمتکشان میهن ما بپرکنند.

طبق آخرین آمار رسمی، ۸۰ درصد حجم سرمایه‌گذاری در صنایع سنگین و ۷۰ درصد در کشاورزی به صاحبان سرمایه اختصاص دارد. در سال ۶۱ از کل کارگاه‌های صنعتی دارای بیش از ۷۵ کارگر، ۸۵/۵ درصد متعلق به بخش خصوصی بوده است (اطلاعات ۶۲/۱۱/۱۳). کل سرمایه‌گذاری این بخش در عرصه مسکن از ۴۲۰ میلیارد ریال در سال ۱۳۶۱ به ۸۲۰ میلیارد ریال در سال ۶۲ افزایش یافته است (نخست وزیر، اطلاعات ۶۲/۱۱/۲۰).

دولت ج.ا. نه تنها چرات ندارد حتی یک شلاق به بخش خصوصی بزند بلکه مطیع آن است و از محل بودجه دولتی - در واقع از محل ثروت ملی و حاصل دسترنج مردم ایران - زمینه چپاولش را فراهم می‌کند. کل اعتبارات بانکی که در سال ۱۳۶۱ به این بخش واگذار شد به رقم سرسام‌آور ۲۴۸۷/۲ میلیارد ریال سرزد که نسبت به سال ۱۳۵۷ حدود ۵۸/۶ درصد افزایش نشان می‌دهد (اطلاعات ۶۲/۱۱/۱۲).

غارتی که کلان سرمایه‌داران در چند سال اخیر کرده‌اند در تاریخ معاصر ایران بی سابقه است. میزان نقدینگی بخش خصوصی از ۲۰۰۷ میلیارد

کند خمس کارگران و سایر زحمتکشان است. همواره در چاهه وابستگی به امپریالیسم به پیش می‌تازد و مسبب اصلی عقب ماندگی کشور در تمام عرصه‌ها است. این حیوان برای ادامه حیات زندگی‌اش نیازمند دستگاه چور و ستم و سرکوب است. دستگاهی که آزادی را می‌کشد، زندان‌های قرون وسطایی برپا می‌دارد، فرزندان خاق را روانه سیاه چال‌ها می‌کند و گل‌های سرسبد جامعه را به چوخه اعدام می‌سپارد. صاحبان ثروت‌های کلان با هر مظهری از ترقی اجتماعی و شکوفائی فرهنگی ستیز کین توزانه دارند، دشمنان سوگند خورده آزادی، استقلال و عدالت اجتماعی هستند و نظام سرمایه‌داری وابسته را به کشور ما تحمیل می‌کنند.

زراوندوزان نه تنها تازیانه نمی‌خورند بلکه تاروپود جامعه را به شلاق می‌پندند. قدرت اقتصادی آنها ناگزیر به حاکمیت و سلطه سیاسی شان منجر می‌شود و زهر این سیادت اقتصادی و سیاسی سراپای جامعه را مسموم می‌کند. از همین رو است که نیروهای مترقی و زحمتکش میهن ما علیرغم میل و اراده زعمای ج.ا. برای رهایی کشور از سلطه نکبت‌بار کلان سرمایه‌داران پیکار کرده، می‌کنند و خواهند کرد.

به مامی نویسند

قطع برق و عوارض آن

در تهران، هر روز چند ساعتی برق قطع می‌شود. شبها فشار آب بسیار کم است، بطوری که در طبقات فوقانی ساختمانها گاهی امکان استفاده از آب نیست. قطع برق بویژه صنایع را مختل کرده و کار بیشتر کارخانجات، روزانه بین ۵ تا ۶ ساعت متوقف می‌شود. فقط کارخانجاتی که دارای ژنراتور جداگانه هستند می‌توانند به کار خود ادامه بدهند.

تشدید درگیری در وزارت نفت

درگیری چنا. هاد و وزارت نفت همچنان ادامه دارد. پس از برکناری معاون مدیر بخش (که سرپرستی بالغ بر ۱۸۰۰۰ نفر از کارکنان بخش را به عهده داشت) و انتصاب شخص دیگری به جای او، "انجمن اسلامی کارکنان نفت بخش بهار" طی اطلاعیه‌ای به این کار اعتراض کرد. در این اطلاعیه گفته شده است که شخص جدید "در هیچ یک از مسئولیت‌های قبلی و کوتاه مدت خویش کارنامه مثبتی نداشته و صرفاً به دلیل وجود روابط با برخی از مسئولین وزارت نفت در سال ۶۲ استخدام و به عنوان مدیر در بخش انتخاب و معرفی شده" است. انجمن اسلامی مذکور با انجام این نقل و انتقال از هم‌اکنون برای زمستان سال ۶۴ "مشکلات عدیده و غیرقابل جبرانی" پیش‌بینی کرده است. همچنین طی اطلاعیه یادشده هشدار داده شده است که "مسلمانانی که مچری قانون‌پاسازی بوده و دست فراماسونها و ساواکی‌ها ... را از صنعت عظیم نفت کوتاه کردند، حال خودشان توسط مسئولین فعلی وزارت نفت از کار کنار گذاشته می‌شوند".

پیام رفیق گارباچف، دبیرکل حزب کمونیست اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی

به شرکت کنندگان در کنفرانس بین المللی که در بزرگترین مرکز خاور دور اتحاد شوروی - شهر خاباروفسک - برای تبادل نظر پیرامون مسایل مبهم صلح و امنیت در آسیا و اقیانوس آرام گردآمده اند، صمیمانه تبریک می گویم.

گردهمایی شما همزمان با چهلمین سالروز سرکوب میلیتاریسم ژاپن و پایان پیروزمندانه جنگ جهانی دوم است. پیروزی بزرگی که به بهای قربانی های فراوان بدست آمد، خلق های بسیاری از منطقه آسیا - اقیانوس آرام را از اشغال خفت بار خارجی نجات داد و شرایط اوج گیری عظیم مبارزه ضد استعماری این خلقها را برای دستیابی به استقلال سیاسی و حکومتی فراهم آورد. این پیروزی همچنین مردم ژاپن را از چنگال گروه نظامی - فاشیستی نجات داد و امکان رشد صلح آمیز را برای این خلق ها ایجاد کرد.

در سرزمین باستانی آسیا، پنج اصل همزیستی مسالمت آمیز (پانچا شیلا) بر بنیان تجربه فاجعه بار جنگ گذشته تنظیم و اعلام شد. اصولی که به مثابه موازین مناسبات دولت های دارای نظام های اجتماعی گوناگون پذیرفته شده اند. در همین جابود که گروه باندنگ رانیده شد و نهضت همبستگی آسیا - آفریقا و جنبش غیر متعهدها که امروز به عامل مهم سیاست جهانی مبدل گردیده، بنیان گذارده شد.

در این روزها، زمانی که خطر فاجعه جهانی موشکی - هسته ای بر کره زمین سایه افکنده، هیچ وظیفه ای مهم تر از حفظ صلح در جهان وجود ندارد. محافل میلیتاریستی امپریالیسم، سیاست تجاوزکارانه ای را در این منطقه پهناور کره زمین به مورد اجرا می گذارند، نقشه تبدیل آنرا به عرصه رویارویی نظامی - سیاسی با کشورهای سوسیالیستی و بسیاری از کشورهای غیر متعهد در سر می پروارند، تجدید میلیتاریسم ژاپن را زمینه چینی می کنند و در راه ایجاد گروه بندی تجاوزکار و اشنگتن - توکیو - سئول پیش می روند.

سیاست صلح جویانه اتحاد شوروی و دیگر کشورهای جامعه سوسیالیستی در راستای حمایت از خلق های آسیا، تبدیل آسیا به منطقه صلح و امنیت، به منطقه همکاری بین المللی برابری با سود متقابل و در برابر این نقشه های خطرناک و تدارکات تجاوزکارانه است. مارآتوریوم یک جانبه اتحاد شوروی دایر به قطع هر نوع انفجار هسته ای از ششم اوت - روز بمباران هسته ای وحشیانه هیروشما توسط نیروی هوایی آمریکا - در خدمت این هدف قرار دارد.

اتحاد شوروی پیشنهادات مشخص پرشماری به منظور کاهش و خامت در قاره آسیا، برای تحکیم

بقیه در ص ۷

متن سخنرانی هیات نمایندگی حزب توده ایران در کنفرانس علمی "چهلمین سالروز پیروزی بر میلیتاریسم ژاپن"

علل واقعی تشدید وخامت و تقویت نظامیگری در آسیا

مرکزی " دارای سلاح های هسته ای نیز هست. ایالات متحده آمریکا با استفاده از ادامه جنگ ایران و عراق حضور نظامی خود را در اقیانوس هند بویژه در کشورهای خلیج فارس، عمان، بحرین، عربستان سعودی و غیره شدت بخشید.

هدف دولتهای امپریالیستی عبارت است از غارت منابع طبیعی و بهره کشی از خلق های ساکن کناره اقیانوس هند و خلیج فارس. باید خاطرنشان ساخت که تقریباً سه چهارم ذخائر نفتی در این منطقه متمرکز است و ۵۰ درصد نفت جهان سرمایه داری در آن تولید می شود.

امپریالیسم آمریکا زیر پوشش " دفاع از منافع حیاتی " می کوشد تا مانع تحولات اجتماعی - اقتصادی مترقی کشورهای منطقه بشود و در مناقشات منطقه به قصد تعیین راه رشد و سرنوشت خلق های ما، دخالت آشکار می کند.

درست بهمین علت امپریالیسم آمریکا خواستار ادامه جنگ ایران و عراق است، جنگی که تاکنون خسارات عظیم جانی و مالی بهر دو کشور وارد ساخته است. جنگ بیش از ۷۰۰ هزار تن از

رفقا و دوستان عزیز!

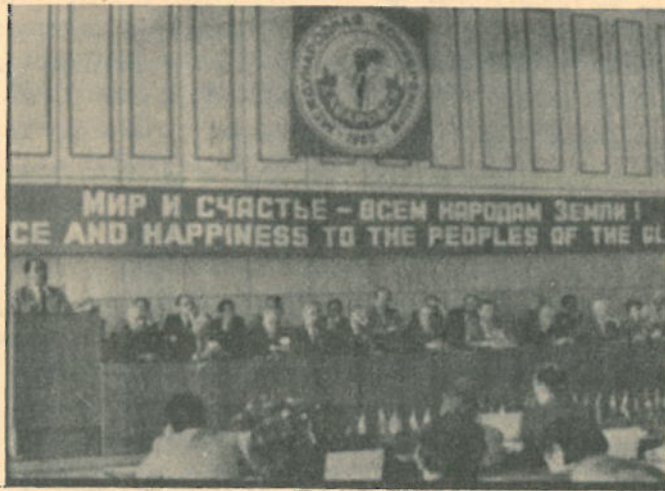
یکی از مسائل مهم و حیاتی برای مردم کشور ما در شرایط گفونی عبارت است از پایان دادن به جنگ ایران و عراق و استقرار صلح عادلانه.

در ۱۲ شهریورماه سال جاری پنج سال از روزی می گذرد که در نتیجه توطئه امپریالیسم آمریکا جنگ خونین و بی حاصل میان دو کشور همسایه که خلق های آنها با پیگیری علیه امپریالیسم مبارزه می کردند، آغاز شد.

چنانکه می دانید تا انقلاب بهمن ۵۷ در ایران، استفاده از رژیم شاه، عنصر اصلی استراتژی و اشنگتن برای حفظ منافع خود در منطقه را تشکیل می داد. رژیم شاه نقش " ژاندارم " را در شمال غربی منطقه اقیانوس هند به عهده داشت.

سقوط رژیم شاه در ایران به موازات شکست سیاست ایالات متحده آمریکا در خاورمیانه، انگیزه فعالیت و اشنگتن در جهت وارد آوردن فشار به کشورهای منطقه شد.

با تشدید، خامت، و اشنگتن هرچه بیشتر به

هر دو طرف را به کام مرگ فرو برده است. تعداد معلولین فقط در کشور ما به صدها هزار تن و تعداد آوارگان جنگی به بیش از دویلمیون نفر بالغ می شوند.

تعداد قابل توجهی از شهرها و روستاها و مؤسسات صنعتی بزرگ، بنادر و دیگر مؤسسات از بین برده شده است. طبق آمار رسمی خسارات مادی وارده به کشور ما ۲۵۰ تا ۲۰۰ میلیارد دلار تخمین زده می شود.

در حال حاضر نزدیک به ۵۰ درصد بودجه کشور، مستقیم و یا غیرمستقیم، صرف جنگ می شود. این نیز تأثیر منفی در رشد اجتماعی - اقتصادی و سیاسی کشور ما گذاشته است.

جنگ یکی از عوامل عمده چرخش رژیم ج.ا.ن تنها در سیاست داخلی، بلکه همچنین در سیاست خارجی در جهت خواست امپریالیسم گردید.

زور و حضور نظامی در منطقه تکیه می کند. هنوز در پایان سال ۱۹۷۷ (۱۳۵۵) و آغاز سال ۱۹۷۸ (۱۳۵۶)، یعنی قبل از انقلاب آوریل در افغانستان و انقلاب بهمن ۱۳۵۷ در ایران، و اشنگتن نیروی تجاوزکار " واکنش سریع " را که لبه تیز آن متوجه کشورهای منطقه ما بود، سازمان داد.

با آغاز جنگ ایران و عراق، ایالات متحده به تشکیل " فرماندهی مرکزی " پرداخت و بدینسان ۱۹ کشور، از آنجمله ایران، افغانستان، عراق، کویت، بحرین، عربستان سعودی، امارات متحده عربی، قطر، عمان، پاکستان، جمهوری دموکراتیک یمن، جمهوری عربی یمن، مصر، اردن، سودان، اتیوپی، جیبوتی، سومالی، کینه را زیر چتر تهدید اتمی خود قرار داد.

علاوه بر نیروی دریایی عظیم، " فرماندهی

فراخوان شرکت کنندگان کنفرانس بین‌المللی در شهر خاباروفسک به خلق‌های کشورهای آسیا - منطقه اقیانوس آرام

ما نمایندگان افکار عمومی کشورهای آسیا و اقیانوس آرام و هیئت‌های نمایندگان سازمان‌های ملی و بین‌المللی در کنفرانس شهر خاباروفسک برای برگزاری هرچه باشکوه‌تر رویداد دارای اهمیت جهانی - تاریخی یعنی چهلیمین سالروز پیروزی بر میلیتاریسم ژاپن و پایان جنگ جهانی دوم گردم آمده‌ایم تا ضمن برگزاری این سالروز ، مسائل مبرم تامین صلح و امنیت در آسیا و اقیانوس آرام را مورد مذاکره قرار دهیم.

با توجه به درس‌های فاجعه بار جنگ گذشته، ما همراه همه انسان‌های آزاده، در برابر خاطره ابدی و قهرمانی میلیون‌ها پسر و دختر جهان که چهل سال پیش به بهای جانبازی‌ها و فداکاری‌های سترگ و ایثار زندگی ارزشمند خود، از آزادی خلق در برابر بردگی و وحشیانه دفاع کرده‌اند، با احترامی ژرف سرفروزمی آوریم.

اینجا، در سرزمین اتحاد شوروی، ما از صمیم قلب، نقش تعیین‌کننده اتحاد شوروی را در سرکوب فاشیسم هیتلری و میلیتاریسم ژاپن یادآور می‌شویم.

امروزه، خلق‌ها بیش از پیش درک می‌کنند که هیچ وظیفه‌ای برتر از حفظ صلح از گزند آتش سوزی جدید نیست.

بشریت در برابر تهدید خطر هسته‌ای به عمل جمعی همه خلق‌ها نیازمند است. ما از همه نیروهای اجتماعی کشورهای آسیایی و اقیانوس آرام دعوت به عمل می‌آوریم تا سهم خود را هرچه بیشتر در نهضت عمومی جهانی در راه لجام‌زدن به مسابقه تسلیحاتی و از بین بردن خطر جنگ هسته‌ای ادا کنند.

امروز در سراسر کره زمین ناقوس هیروشما و ناکازاکی به صدا درآمده است و با مهابت خود از ما می‌طلبد که فاجعه هسته‌ای دیگری در هیچ جا و هیچگاه تکرار نشود و سلاح‌های هسته‌ای بطور کامل و برای همیشه از بین برود.

دستیابی به صلح پایدار در منطقه آسیا - اقیانوس آرام وظیفه دشوار ولی هدفی انسان‌دوستانه است. ما اعتقاد راسخ داریم که کشورها و خلق‌های منطقه بدون تردید، با پیشروی کاملاً به سوی این هدف مقدس، با تلاش جمعی آنرا به واقعیت بدل خواهند کرد.

افکار عمومی کشورهای آسیا و اقیانوس آرام در مبارزه به خاطر صلح از تجربه پرباری برخوردار هستند. طرح نظریه همزیستی مسالمت‌آمیز از جمله "پانچاشیلا" و اصول دهگانه باندونگ که در سراسر جهان پذیرفته شد از خدمات تاریخی کشورهای این منطقه به شمار می‌رود.

ما ابتکار ایجاد منطقه صلح و عاری از سلاح‌های هسته‌ای در مناطق مختلف آسیا و بقیه در ص ۷

در فراخوان دبیرکل حزب کمونیست اتحاد شوروی رفیق گارباجف به شرکت کنندگان کنفرانس بین‌المللی از جمله گفته می‌شود: "مخالف میلیتاریستی امپریالیسم سیاست تجاوزکارانه‌ای را در این منطقه پهناور از کره زمین به مورد اجرا می‌گذارند، نقشه تبدیل آن را به عرصه رویارویی نظامی - سیاسی با کشورهای سوسیالیستی و بسیاری از کشورهای غیرمتعهد درس می‌پروراندند، تجدید ملیتاریسم ژاپن را زمینه‌چینی می‌کنند و در راه ایجاد گروهبندی تجاوزکار و اشنگتن - توکیو - سنول، پیش می‌روند."

این حقیقتی است انکارناپذیر.

ولی باید خاطر نشان ساخت که مخالف رسمی و رسانه‌های گروهی ایالات متحده آمریکا و ژاپن می‌کشند تا مسئولیت تشدید و خامت در آسیا را متوجه اتحاد شوروی کنند. در برخی از کشورهای منطقه و از جمله در کشور ما برخی‌ها چنین وانمود می‌کنند که وخامت اوضاع ژائیده "رقابت دو ابرقدرت" است و بدینسان فرق اصولی بین سیاست اتحاد شوروی و سیاست ایالات متحده آمریکا را مخدوش جلوه گر می‌سازند. چنین برخوردی به مخدوش ساختن تصویر واقعی روندهای سیاسی و نظامی - استراتژیک در منطقه منجر می‌گردد و مانع از آن می‌شود تا علل واقعی تشدید وخامت و تقویت نظامیگری در آسیا از انظار پنهان بماند.

همه می‌دانند که اتحاد شوروی در سیاست خویش در منطقه اقیانوس آرام (باید متذکر شویم که دانشمندان شوروی در سخنرانی‌های خود این مسئله را کاملاً تأیید کردند) اصولی را که پایه سیاست خارجی آن را تشکیل می‌دهند، در نظر می‌گیرد. ما می‌دانیم که مهمترین این اصول عبارتند از: خودداری از بکار گرفتن نیروی نظامی بین دول، احترام به استقلال و مصونیت کامل سرحدات، حق امنیت برابر، شناسایی اصل عدم دخالت در امور داخلی این و یا آن کشور، رشد گسترده همکاری اقتصادی بر پایه برابری کامل و سود متقابل.

اتحاد شوروی که در راه تحکیم صلح و امنیت جهانی کوشا است، فعالانه و پیگیرانه از اندیشه تبدیل منطقه اقیانوس آرام به منطقه صلح دفاع می‌کند و این پاسخگوی منافع همه خلق‌های ما است.

رفقا و دوستان عزیز!

در شرایط بفرنج معاصر، اتحاد شوروی و همه کشورهای جامعه سوسیالیستی ابتکارات گوناگون ضد جنگ از خود نشان می‌دهند. آنها به همه کشورها پیشنهاد می‌کنند تا پیرامون تدابیر در جهت تحکیم اعتماد متقابل، تنش زدایی، تقلیل تسلیحات نظامی و سپس از بین بردن نهایی سلاح هسته‌ای که حیات انسانها را تهدید می‌کند، با همدیگر به مذاکره بپردازند. ما کاملاً از سیاست صلح اتحاد شوروی و دیگر کشورهای سوسیالیستی حمایت می‌کنیم.

حفظ صلح و مبارزه در راه پایان دادن به جنگ بقیه در ص ۷

رژیم ج.ا. به تحکیم روابط سیاسی - اقتصادی با دولتها و انحصارهای امپریالیستی که پس از انقلاب تضعیف شده بودند اقدام کرد و در عین حال کارزار ضد شوروی را در کشور شدت بخشید. رژیم در راه احیاء پیوند نظامی با ترکیه و پاکستان - دو کشور همدست آمریکا در منطقه - کام گذارد. بالاخره سران ج.ا. در راه گسترش مناسبات تولیدی سرمایه‌داری که نیروهای مترقی و انقلابی علیه آن مبارزه می‌کردند، پیش رفت.

سرمداران ج.ا. حقوق بشر و آزادیهای شهروندی را زیر پا گذارد. احزاب سیاسی در کشور غیر قانونی اعلام شدند و اعضا و کادرهای آنها تحت پیگرد وحشیانه قرار گرفتند.

مردم ایران بدرستی می‌گویند که ادامه جنگ ایران و عراق فقط به سود امپریالیسم آمریکا است. مبارزه در راه صلح اوج می‌گیرد. رژیم با سرنیزه به مخالفین جنگ پاسخ می‌گوید.

هزینه عظیم جنگ، با تضعیف وضع اقتصادی - مالی کشور، امکان دخالت آشکار امپریالیسم را در امور داخلی ایران از طریق حفظ و تحکیم مواضع نظامی، سیاسی و اقتصادی در منطقه، فراهم می‌آورد.

جنگ ایران و عراق در تعمیق بحران در منطقه خاور نزدیک، یعنی حل مسئله فلسطین نیز مؤثر است. کافی است متذکر شویم که اگر برخی از کشورهای عربی از رژیم ج.ا. حمایت می‌کنند، بقیه کشورهای عربی، بویژه کشورهای نفتخیز خلیج فارس از عراق جانبداری کرده و مبالغ قابل توجهی در اختیار آن کشور می‌گذارند و با ارسال تجهیزات نظامی از آن حمایت می‌کنند.

جنگ، کشورهای کرانه خلیج فارس را نیز هراسان ساخته است. علت این ترس را باید در تز " صدور انقلاب اسلامی " که از جانب شخصیت‌های مذهبی - سیاسی ایران تبلیغ می‌شود، پیکاوی کرد. تهدیدات اخیر ج.ا. علیه کویت نمونه برجسته این سیاست رژیم ج.ا. است. در نتیجه، کشورهای خلیج فارس هراسال به میزان بودجه مختص خرید تجهیزات نظامی می‌افزایند. مسابقه تسلیحاتی که با شدت ادامه دارد، چیزی جز صرف غیر تولیدی بخش اعظم درآمد ملی نبوده و نیست. هم اکنون سهم کشورهای خاور نزدیک در کشورهای خاور نزدیک در کل هزینه نظامی مجموعه کشورهای آسیا و آفریقا و آمریکای لاتین به ۵۰ درصد می‌رسد.

تأثیر منفی مسابقه تسلیحاتی تحمیل شده از جانب امپریالیسم به کشورهای رشدیابنده آسیا یکی از تظاهرات مشخص مسئولیت تاریخی امپریالیسم در راه حفظ فقر، کرسنگی، بیسوادی و بیماری در اکثر کشورهای قاره ما است. خود این در عین حال نشانگر آن است که مبارزه در راه صلح و تحدید مسابقه تسلیحاتی شرط عمده حل مجموعه معضلات سترگی است که در برابر مردم کشورهای ما قرار دارد.

بدون کزافه گویی می‌توان تأکید کرد که صلح شرط حیاتی ترقی و پیشرفت اجتماعی است.

در حاشیه رویدادها

"دانشگاه آزاد اسلامی" دکان تازه رژیم

اخیراً در اطراف "دانشگاه آزاد اسلامی" یعنی همان "دانشگاه آزاد" سابق سروصدا و تهللیفات زیادی به راه افتاده و مسئولان آن مورد تایید خمینی قرار گرفته‌اند. "دانشگاه آزاد اسلامی" که در مقابل پول هنگفت دانشجوی می‌پذیرد، دکان جدیدی است که می‌تواند برخی از آدم‌های پولدار را به خود جذب کند. اولین ضربه مستقیم آن بویژه در رشته پزشکی متوجه امکانات آموزشی دانشگاه‌های رسمی کشور می‌شود. بطوری که چندی پیش دکتر شیپانی در این رابطه گفت: "با توجه به کمبود امکانات برای آموزش پزشکی جهت اجرای لایحه بهداشت و آموزش پزشکی چهار مضیقه هستیم، این اقدام دانشگاه آزاد ضربه زدن به حسن اجرای آموزشی دانشگاه‌های رسمی است" (اطلاعات، ۲۷ تیرماه ۶۴).

"دانشگاه آزاد اسلامی" هنوز برنامه معینی ندارد و شانس قبولی در کنکور آن نیز زیاد نیست. فی‌المثل بنا به گفته دکتر جاسبی رئیس این دانشگاه، در رشته‌های پزشکی، مامایی، پرستاری، پیراپزشکی، بهداشت و کاردان دامپزشک تا کنون مجموعاً حدود ۸۰ هزار نفر

تعاونی‌های کارگری آماج توطئه‌های رژیم

بقیه از ص ۱

کارگری یکی از عرصه‌های مهم مبارزه زحمتکشان با رژیم است. در کارخانه اتومبیل سازی خودروسازان کارگران به نامزدهای انجمن اسلامی در انتخابات هیئت مدیره تعاونی مصرف رای ندادند. انجمن اسلامی به کمک مدیریت کارخانه نمایندگان منتخب کارگران را از کارخانه اخراج کرد. کارگران برای بازگرداندن نمایندگان خود مبارزه می‌کنند، بسیار هستند نامزدهای تحمیلی از طرف عناصر رژیم در انجمن‌های اسلامی که فساد مالی و ارتش را که اکنون به پدیده‌های فراگیر در دستگاه حکومتی بدل شده با خود به درون تعاونی‌های آوردن و ضمن حیف و میل دسترنج کارگران می‌کشند اعتماد آنان را به نهاد تعاونی سست کنند.

دشمنی با سازمان‌های سیاسی و صنفی کارگران از ارکان سیاست رژیم جمهوری اسلامی است و بهمین دلیل تعاونی‌های کارگری نیز آماج توطئه و سرکوب رژیم قرار گرفته است.

در کارخانه لنت ترمز از طرف مدیریت بخشنامه‌ای صادر و در تابلوی اعلانات نصب شده است. در این بخشنامه آمده است:

"ایجاد هر نوع تشکل در کارخانه ممنوع است و کسانی که بخواهند اقدام بدین عمل نمایند تحت پیگرد قانونی قرار می‌گیرند." اقدام مدیر عامل کارخانه لنت ترمز بیان تمایل واقعی رژیم در قلع و قمع سازمان‌های سندیکایی کارگران است. رژیم "ولایت فقیه" با وضع قوانین

شرکت کرده‌اند که از میان آنها پذیرش "بین ۲۰۰۰ تا ۲۵۰۰ نفر پیش بینی شده است". همچنین دانشجویان "دانشگاه آزاد" نیز باید مانند دیگر دانشجویان از پل تفتیش عقاید بگذرند. دکتر جاسبی در این باره می‌گوید "گزینش اخلاقی" داوطلبان "مانند گزینش دانشجویان سایر دانشگاه‌ها خواهد بود. یعنی طبق مصوبات شورای عالی انقلاب فرهنگی در مورد این افراد از مراجع رسمی ذیصلاح استعلام به عمل می‌آید".

در "دانشگاه آزاد اسلامی" به گفته دکتر جاسبی، شهریه پزشکی "ترمی ۱۲ هزار تومان ثابت است" و "شهریه رشته‌های وابسته به پزشکی برای هر واحد تئوری یکصد تومان، واحدهای عملی ۳۵۰ تومان و هر ترم هزار تومان ثابت است" که "ممکن است رقم‌های گفته شده اضافه گردد" (اطلاعات، ۷ شهریور ماه ۶۴). اینها همه در حالی است که به گفته دکتر شیپانی: "ترهیب شدگان دانشگاه آزاد نمی‌توانند واحد صلاحیت لازم بشوند و در نتیجه مدرک لازم را به دست نخواهند آورد".

کشمکش پر سر و زار تخانه‌های فاقد وزیر

یکی از صفات مشخصه پهران ژرفی که سراپای حاکمیت را فرا گرفته، وجود اختلاف و درگیری بین جناح‌های گوناگون پر سر مسایل مختلف است. یکی از جلوه‌های بارز این پدیده را می‌توان در عدم معرفی وزرای چند وزارتخانه

ضدکارگری می‌کوشد سازمان‌های سندیکایی زحمتکشان را از محتوی تهی کند و عوامل ریز و درشت حکومتی در عمل، حتی قوانین مدون رژیم را نیز نقض می‌کنند.

تعاونی‌های مسکن کارگری نیز نه تنها از جانب رژیم حمایت نمی‌شوند، بلکه در واگذاری زمین، مصالح ساختمانی، وام و خدمات شهری، با انواع کارشکنی‌ها مواجه هستند. بارها زحمتکشان عضو تعاونی‌های مسکن کارگری در شهرک‌های زحمتکش نشین قلعه حسنخان، خاک سفید، شادشهر، فیروزآبادشهری و ... بهنگام انجام کارهای ساختمانی با ماموران مسلح رژیم و حکم "حکام شرع" مبتنی بر جلوگیری از ادامه ساختمان و یا تخریب سریناه خود مواجه شده‌اند.

"۴۵ تعاونی مسکن کارگری کارخانجات غرب تهران پس از ۴ سال مبارزه هنوز با مشکل زمین و وام مواجه‌اند. مجتمع مسکن جنوب تهران بعلت عدم پرداخت وام قادر به خانه سازی نیست. تعاونی مسکن کارخانه ایران خودرو با ۱۴۰۰ عضو کماکان برای دریافت زمین با مقامات حکومتی درگیری دارد".

با وجود همه مشکلات و کارشکنی‌ها، کارگران با متشکل شدن در تعاونی‌های مصرف و مسکن، برای حفظ قدرت خرید و بهبود وضع زندگی خود مبارزه می‌کنند. مبارزه زحمتکشان عضو تعاونی‌های مصرف و مسکن کارگری تنها یک مبارزه صنفی برای مطالبات صرفاً اقتصادی نیست. هنگامی که زحمتکشان عضو تعاونی‌ها در

فاقد وزیر مشاهده کرد. کشمکش‌های پشت پرده آنچنان به درازا کشیده شده که نماینده شیروان زهان به اعتراض می‌کشاید: "نمی‌توان سکوت مجلس در مورد عدم معرفی وزرای وزارتخانه فاقد وزیر، از سوی نخست وزیر محترم را توجیه کرد. واقعا آیا عدم معرفی وزرا باعث پیداشدن وزرای کارآمدتری خواهد شد؟ چنین نیست" (اطلاعات، ۱۴ مرداد ۶۴).

چ.ا. کمپانی "مزدان را از ورشکستگی نجات می‌دهد"

رژیم چ.ا. با بستن قراردادهای اسارت‌نازین، تسه‌های وابستگی به امپریالیست‌ها محکم تر می‌کند. بستن قرارداد خرید ۱۰۰۰ وانت مزدا از ژاپن یکی از آخرین نمونه‌های قراردادهایی از این دست به شمار می‌آید. روزنامه اقتصادی "نیهون کیزائی" ژاپن ضمن اعلام این مطلب نوشت: "پس از مدت‌ها رکود در خرید اتومبیل از این کمپانی ژاپنی، این بزرگترین سفارشی است که ایران به "مزدا" داده و از این جهت مورد توجه قرار گرفته است" (اطلاعات، ۲۲ مرداد ۶۴).

پدینسان رژیم چ.ا. با چای پای رژیم شاه می‌گذارد. شاه با خرید ۲۵ درصد سهام "کروپ" آلمان این مجتمع را از خطر ورشکستگی نجات داد و امروز رژیم چائشین وی، کمپانی "مزدا" را از رکود نجات می‌دهد.

انتخابات هیئت مدیره به نامزدهای "انجمن اسلامی" رای منفی می‌دهند و از نمایندگان واقعی خود و از موجودیت تعاونی‌ها دفاع می‌کنند، مبارزه آنان مبارزه‌ای سیاسی علیه دیکتاتوری است. زیرا "انجمن‌های اسلامی" بعنوان چشم و گوش‌های رژیم در کارخانه‌ها مستقر شده و به کار خبرچینی و توطئه علیه زحمتکشان مشغول هستند.

مبارزه زحمتکشان در جهت افزایش سهمیه کالای تعاونی‌های مصرف و طرد واسطه‌های غارتگر، اقدام علیه غارتگری سرمایه‌داران و رژیم حامی آنهاست. تعاونی‌های مصرف و مسکن به‌مثابه یکی از کانون‌های ارتباط زحمتکشان، عرصه مناسبی برای مبارزه با رژیم است. فعالین صنفی و اعضا حزب می‌توانند در بیش از ۴۵۰۰ تعاونی کارگری موجود در کارخانه‌ها، پیوند خود را با توده‌های کارگر مستحکم‌تر کنند و مبارزه زحمتکشان را سازمان دهند.

ترس رژیم از تعاونی‌های مصرف و مسکن و سازمان‌های سندیکایی کارگران که در بخشنامه مدیرعامل کارخانه لنت ترمز بازتاب یافته، ترس از شکل کارگران است. رژیم کارگران را پراکنده و بی دفاع می‌خواهد تا بکمک نهادهای سرکوبگر، جنبش صنفی و سیاسی زحمتکشان را سرکوب کند. فعالین کارگری و رفقای حزبی وظیفه دارند با کمک کارگران، ضمن سالم سازی هیئت مدیره تعاونی‌ها و دفاع از موجودیت آنان فعالیت خود را برای متشکل کردن زحمتکشان در سازمان‌های سندیکایی تشدید کنند.

علل واقعی تشدید وخامت...

بقیه از ص ۵

های محلی - هدف عمده همه خلق های ما است. به نظر ما مبارزه پیروزمندان در راه صلح امکان منفرد ساختن ماجراجوترین و خطرناک ترین نیروهای ارتجاعی امپریالیستی را فراهم خواهد آورد. در چنین صورتی، سیر حوادث امکان آن را فراهم خواهد کرد تا بتوان خطرناک ترین دشمنان بشریت را خلع سلاح کرد و بدینسان شرایط بسیار مساعدی برای تأمین صلح بوجود آورد.

در اواسط سال ۱۹۸۳ میلادی در واشنگتن سند وزارت دفاع آمریکا منتشر شد که در آن شرایط فوق العاده عمل "فرماندهی مرکزی" تشریح شده بود. نخستین شرایطی که عملیات نظامی آمریکا را می توانستند موجب گردند عبارت بودند از وخامت، عدم ثبات و تصادمات، هم در درون هریک از کشورهای "جهان سوم" و هم در رویارویی آن گروه از این کشورها که مخالف منافع ایالات متحده آمریکا هستند.

وزیر دفاع آمریکا آشکارا اعلام می کند که سلاحهای هسته ای در اختیار "فرماندهی مرکزی" می تواند همچین "علیه هدفهای غیر شوروی" (یعنی کشورهای منطقه نیز) مورد استفاده قرار گیرد.

بدینسان سلاحهای هسته ای ایالات متحده آمریکا بسوی کشورهای ما نیز هدفگیری شده اند. ما با تمام قوا می کوشیم تا این نقشه جنایتکارانه امپریالیسم آمریکا را به آگاهی مردم کشورمان برسانیم.

پیام رفیق گاریاچف...

بقیه از ص ۴

روح همزیستی مسالمت آمیز و حن همجواری و احترام به استقلال و عدم مداخله در امور داخلی دیگر کشورها ارائه کرده است.

در کشور ما برای ابتکارات سازنده صلح جویانه دیگر کشورهای آسیا پیرامون جوانب گوناگون امنیت قاره در مجموع خود و با بهبود شرایط در مناطق جداگانه آن، ارزش فوق العاده ای قائل هستند و از آنها حمایت می کنند.

ما امیدواریم که دولت های آسیایی تلاش های خود را به همدانگی سازی برخورد جامع و عمومی به معضل امنیت در سراسر آسیا و اقیانوس آرام و هند معطوف سازند. اعتقاد داریم که نیروهای اجتماعی - سیاسی و سازمان های کشورهای آسیایی و اقیانوس آرام، همراه با همه نیروهای مترقی کره زمین با فعالیت بیشتری در راه قطع مسابقه تسلیحاتی، رفع خطر جنگ هسته ای و از بین بردن جنگ افزارهای هسته ای، در راه سالم سازی اوضاع بین المللی مبارزه خواهند کرد.

آرزوی موفقیت برای کارکنان شما دارم.

۲۰۰۴. گاریاچف

نهضت ضد جنگ در کشور ما از لحاظ ترکیب اجتماعی و جهت گیری سیاسی گوناگون است و از کارگران گرفته تا روشنفکران، دانشجویان و حتی برخی لایه های خرده بورژوازی شهری در آن شرکت دارند. ما باید بکوشیم تا نهضت ضد جنگ از شکل پراکنده و موضعی درآید و هرچه بیشتر متشکلتر گردد. باید شیوه ها و اشکال نوین و گوناگون تجهیز توده ها را علیه جنگ و در راه صلح پایدار کرد.

ما همزمان با مبارزه علیه جنگ ایران و عراق، خواهان تبدیل منطقه به منطقه عاری از سلاح هسته ای نیز هستیم. ما در راه برچیدن کلیه پایگاههای نظامی خارجی در خاور نزدیک مبارزه می کنیم.

در حال حاضر که اتحاد شوروی و دیگر کشورهای سوسیالیستی در صف واحدی گام برمی دارند و توازن تقریبی نظامی - استراتژیک میان اتحاد شوروی و ایالات متحده بوجود آمده است، می توان با اطمینان خاطر گفت که سوسیالیسم به ضامن واقعی صلح جهانی تبدیل شده است. در سایه دیپلماسی فعال اتحاد شوروی و دیگر کشورهای سوسیالیستی تا کنون بارها خطر هولناکی که بشریت را تهدید می کرده، برطرف شده است.

این اتحاد شوروی بود که علیرغم تشدید وخامت بین المللی در آغاز سالهای ۸۰ تصمیم متهورانه ای را دایر بر تعهد یک جانبه عدم پیشدستی در کاربرد سلاح هسته ای، اتخاذ کرد. تصمیم مشابه دیگر، یعنی خودداری بازم یک جانبه از استقرار موشکهای میان برد در پاسخ به

فراخوان شرکت کنندگان کنفرانس...

اقتیانوس هند، جامه عمل پوشاندن به تدابیر اعتماد متقابل در خاور دور، بستن پیمان های عدم تجاوز و عدم بکارگیری زور در مناسبات بین دولت های آسیایی و حوزه اقیانوس آرام، تهدید تسلیحات نظامی - دریایی و فعالیت های نظامی - دریایی در منطقه اقیانوس آرام و هند، و برخورد همگانی به مسائل تأمین صلح و امنیت در آسیا می ستائیم.

از ابتکار اتحاد شوروی مبنی بر قطع یک جانبه کلیه انفجارهای هسته ای از ششم اوت که جلوه خلاق نوینی از خط مشی صلح جویانه اتحاد جماهیر شوروی است به گونه ای برشور پشتیبانی می کنیم بدون تردید پیوستن ایالات متحده آمریکا به این موراتوریوم و محدود کردن و قطع مسابقه تسلیحاتی - هسته ای از اهمیت فوق العاده ای برخوردار می گردید و می توانست تاثیر بازدارنده ای بردیگر کشورها داشته باشد. ابتکار جدید اتحاد شوروی نباید بدون پاسخ بماند.

ما همبستگی خود را با خلق ها و کشورهایی که در راه ایجاد مناطق عاری از جنگ افزارهای هسته ای مبارزه می کنند، اعلام می داریم. جنبش میلیون ها انسان عادی، در کشورهای مختلف، در

استقرار موشکهای نوع جدید آمریکایی در اروپای غربی تا نوامبر ۱۹۸۵ نیز دارای اهمیت شایانی است.

گام جدید اتحاد شوروی دایر بر قطع یک جانبه هر نوع انفجار هسته ای از ۶ اوت سال جاری میلادی نقش فوق العاده ای در مبارزه در راه صلح و تأمین امنیت جهانی دارد.

همه آنچه که گفته شد به طرز آشکاری بیانگر آن است که برخلاف ادعای ایدئولوگ های ارتجاعی، نه اتحاد شوروی و نه "کمونیسم بین المللی" خواهان سیادت بر جهان نیستند. درست برعکس، این امپریالیسم و در رأس آن امپریالیسم آمریکا است که می کوشد تا خلق های جهان را تابع اراده خویش کند.

اظهارات چند روز پیش رفیق گاریاچف در مصاحبه با سردبیر مجله آمریکایی "تایم" دارای اهمیت فوق العاده ای است. رفیق گاریاچف گفت: "به نام دولت شوروی و به نام مردم شوروی بار دیگر می خواهیم به مردم ایالات متحده آن چیزی را که باید بدانند بگویم: جنگ از اتحاد شوروی نخواهد آمد و ما هیچگاه جنگ را آغاز نخواهیم کرد."

این سخنان بار دیگر ماهیت سیاست صلحجویانه اتحاد شوروی را به عیان نشان می دهد. اتحاد شوروی به مثابه عامل اصلی قدرتمند و بانفوذ پیش گیرنده امپریالیسم از تحمیل جنگ جهانی هسته ای و عامل عنده حفظ صلح در جهان است. چنین است باور ما. ما اعتقاد راسخ داریم که پیروزی از آن بشریت صلح جو خواهد بود.

راه اعلام شهرها و شهرکها و روستاها و نیز مجموعه نواحی خود به مثابه منطقه آزاد از سلاح هسته ای، از حمایت پر شور ما برخوردار است.

ما پشتیبانی خود را از مبارزه نیروها و سازمان های دمکراتیک و ضد جنگ که علیه ایجاد پایگاه های نظامی در سرزمین این کشور - ما بپا خاسته اند و علیه ورود کشتی های حامل سلاح های هسته ای به بنادر خود و نیز علیه جلب کشورهای خود به بلوک ها و گروه بندی های میلیتاریستی بویژه علیه گروه بندی نظامی ایالات

متحده آمریکا - ژاپن - کره جنوبی مبارزه می کنند، اعلام می داریم ما بر آنیم که از طریق تماس های درجانبه و چند جانبه و تبادل نظرها، خواه در سطح رسمی و یا در چارچوب اجتماعی -

سیاسی، میتوان راه های واقع بینانه حل معضلات حاد منطقه آسیا - اقیانوس آرام را بر مبنای اصول همزیستی مسالمت آمیز پیکاری و پدید آورد. ما به خوبی می دانیم که شق دیگری برای گفتگوی وسیع سیاسی، تلاش جمعی و برخورد همگانی در مبارزه بخاطر دستیابی به صلح و امنیت وجود ندارد. درس های جنگ گذشته که چهلین سالروز پایان آن را این روزها بر گزار می - کنیم، ما را به این راه فرامی خواند. بگذار

تا دیگر در قلمرو آسیا آتش جنگ جدیدی شعله ور نگردد ابگذار آسیا قاره صلح پایدار، همکاری و شگوفایی باشد. بگذار منطقه اقیانوس آرام و هند به منطقه صلح تبدیل گردد.

۷ سپتامبر ۱۹۸۵

پخش و تکثیر "نامه مردم" در داخل کشور وظیفه هر عضو و هوادار حزب است!

به مامی نویسند

درگیری و زدو خورد در اصفهان

درگیری بین جناحهای مختلف مسئولین ج.ا.و در اصفهان از جمله طرفداران طاهری، امام جمعه شهر، و مخالفان او در سپاه کماکان ادامه دارد. اخیراً این درگیریها گویا به زدو خورد و حتی تیراندازی کشیده است. سران ج.ا.و همواره می کوشند تا با پادرمیانی قضیه را فیصله بدهند.

پرونده دانشجویان در وزارت اطلاعات

روز ۱۲ تیرماه گروهی از دانشجویان اخراجی به سازمان بازرسی کل کشور مراجعه کردند و خواستار آن شدند تا تکلیف آنها روشن شود. یکی از مسئولین رسیدگی به پرونده ما بنام "حاج آقا محصل همدانی" آب پاکی را روی دست آنها ریخت و گفت: "پرونده دانشجویان در دست ما نیست. پس از صدور فرمان "امام" در تقویت ستاد فرهنگی، پرونده ما ۱۰ وزارت اطلاعات فرستاده شده است."

در شرایط کنونی اختیارات ستاد بی گبری، در حد پذیرش مشروط دانشجویانی است که کمتر از ۲۵ واحد تحصیلی آنها باقی مانده است و به آن دسته از دانشجویان اخراجی که مشمول این مسئله نمی شوند، گفته می شود که سال دیگر مراجعه کنند.

"ساواک" و "ساواجا" دوروی یک سکه

بازگشت ساواکیها به محل کار خود، روندی است که همچنان ادامه دارد. یکی از ساواکیها که بنا به گفته خودش، در ابتدای انقلاب خطر اعدامش می رفته است، در محفلی می گفت: من پس از انقلاب به کویت فرار کردم. همین که آنها از آسیاب افتاد به سفارت ج.ا.و مراجعه کردم و توضیح دادم که در رژیم گذشته دوره خبرچینی و کسب اطلاعات دیده ام و حاضرم در این زمینه با ج.ا.و همکاری کنم. پس از مدتی سفارت پاسخ مثبت داد و از من برای همکاری با "ساواجا" دعوت کرد. وی که هم اکنون در "ساواجا" مشغول کار است، می گفت که اغلب همکاران سابق او پستهای حساس در سازمان اطلاعات و امنیت جمهوری اسلامی دارند.

زدو خورد باغداران و مأموران رژیم در شیراز

در جریان اختلاف بین یکی از زمینداران بزرگ شیراز با مسئولین رژیم، اموال وی مصادره شد. در این میان مأموران حدود ۵۰ قطعه باغات سه هزار متری را که سال پیش توسط زمیندار یادشده به گروهی از زارعین و کشاورزان فروخته شده است، تصرف کردند. از طرف دادسرای عمومی شیراز در پاسخ به صاحبان باغات مذکور که مجموعاً بالغ بر ۵۰ نفر می شوند، گفته شد که معاملات انجام شده به رسمیت شناخته نمی شود. رژیم حتی از پس دادن پول صاحبان باغها خودداری کرد. این مسئله سبب اعتراض شدید باغداران، اجتماع آنها در مقابل دادسرای عمومی در روز ششم تیر، درگیری و زدو خورد با مأموران

جنایت ننگین ضد انقلابیون افغانی

ضد انقلابیون مزدور افغانی، در ادامه جنگ اعلام نشده علیه خلق و انقلاب دمکراتیک خلق افغانستان، دست به جنایت ننگین تازه ای آوردند. آستان بوسان امپریالیسم و ارتجاع یک هواییمای مسافربری را در مسیر کابل-قندهار هدف موشک زمین به هوای آمریکایی قرار دادند. در نتیجه سرنگون شدن این هواپیما ۴۷ سرنشین و ۵ خدمه آن کشته شدند.

این اقدام جنایتکارانه سر سپردگان امپریالیسم و ارتجاع علیه مردم غیرنظامی و بیگناه، باردیگر ماهیت ضد انسانی این باندهای ارتجاعی را نشان داد و طوفان خشم مردم ستمدیده و رزمنده افغانستان را برانگیخت. ضد انقلابیون که با دستیاری به این جنایت می خواهند او توده های مردم به خاطر دفاع پرشورشان از انقلاب و دستاوردهای آن انتقام بگیرند، نمی دانند که توطئه های خونباری از این دست هرگز نمی تواند خللی در اراده استوار خلق افغانستان ایجاد کند.

ضد انقلابیون که با "کمک" مالی و تسلیحاتی امپریالیسم و ارتجاع منطقه به حیات خود ادامه می دهند، همیای تحکیم هرچه بیشتر شالوده های اعتماد خلق به اهداف انقلاب و حکومت دمکراتیک خلق افغانستان جری تر می شوند. در

دستگیری ۲۰ نفر از آنان شد. روز ۱۲ تیر یکی از ۵۰ باغدار به نمایندگی از طرف همه به سازمان بازرسی کل کشور مراجعه و شکایت خود را تسلیم مقامات مربوطه کرد. وی همچنین جریان درگیری، کتک خوردن باغداران و دستگیری هم پرونده ای های خود را گزارش کرد. سازمان بازرسی از تحویل گرفتن شکایت نامه وی خودداری کرد و او دست ازینا درازتر به شیراز بازگشت.

اخراج کارگران و دستگیری در باختران

اخراج کارکنان کارخانه ها و دیگر موسسات تولیدی و خدماتی همچنان ادامه دارد. اخیراً ۱۷ موسسه کوچک و متوسط خصوصی در باختران به دلیل کاهش سطح تولید بخش مهمی از کارگران خود را اخراج کرده اند. فی المثل تعداد اخراجی ها در کارخانه ترازوسازی واقع در چاده باختران - سندهج ۴۵ نفر بوده است. رژیم که از اعتراض ها و اعتصاب های کارگری و فعالیت نیروهای انقلابی پیروزه حزب و اکثریت در میان کارگران وحشت دارد به اقدامات احتیاطی شدیدی پرداخته است. در محله های کارگری گشت ها مرتب در حرکتند، کشیک های شبانه افزایش یافته و پاسداران از درون خانه های عوامل رژیم مردم را زیر نظر قرار می دهند. در روزهای اخیر دهها نفر از اشخاص "مشکوک" به فعالیت انقلابی، بخصوص در نزدیکی کارخانه ها و کارگاه ها دستگیر شده اند.

زنان داروپخش رژیم را به عقب نشانند

در کارخانه داروپخش از طرف انجمن اسلامی

این رهگذر، در چارچوب توطئه ادامه جنگ اعلام نشده علیه افغانستان دمکراتیک، علاوه بر رژیم پاکستان، ژاندارم منطقه ای امپریالیسم و سرپل و پایگاه اصلی آموزش و صدور ضد انقلابیون افغانی، رژیم ج.ا.و نیز در کارزار دخالت و دسیسه پردازی های ضد افغانی بگونه ای فعال شرکت می کند. مدت ها است که ضد انقلابیون و "مجاهدین" افغانی در پایگاه های ویژه ای در ایران آموزش می بینند، مسلح می شوند و برای ترور و خرابکاری به خاک کشور همسایه، اعزام می شوند.

مردم میهن ما بر سیاست مداخله گرانه و تجاوزکارانه حکام جمهوری اسلامی در زمینه "صدور ضد انقلاب افغانی" که هیچ پیامدی جز تشدید وخامت اوضاع منطقه بسود ارتجاع و امپریالیسم ندارد، داغ محکومیت می زنند و خواستار قطع هرگونه مداخله در امور داخلی افغانستان دمکراتیک هستند.

واقعبیت آنست که در اوضاع و احوال کنونی جهان، با تغییر تناسب نیروها به سود صلح و سوسیالیسم و پیشرفت اجتماعی و پشتیبانی همه جانبه خلق از آماج های انقلاب دمکراتیک افغانستان، هیچ نیرویی قادر نیست در روند پیش تازنده آن سدی گذر ناپذیر ایجاد کند و جرح تاریخ را به عقب بار گرداند

به زنان اخطار شد که با روپوش و مقنعه و شلوار تیره (یعنی حجاب کامل اسلامی) در سالن ها و کارگاه ها حاضر شوند. با توجه به این که اکثریت کارگران داروپخش زنان هستند و چون با دارو سر و کار دارند ایجاب می کند که لباس سفید مخصوص بپوشند، به عنوان اعتراض به رژیم ضمن حضور در محل کار، سه روز از تولید خودداری کردند. یکی دیگر از دلایل اعتصاب کارکنان داروپخش که بالغ بر سه هزار نفر می شوند، کسر ۲۰ درصد از حقوق آنان بود که سال پیش اضافه شد و چند ماهی نیز پرداخت شده بود. مدیریت جدید کارخانه علت کسر حقوق را "جنگ" اعلام کرد. اعتصاب کارکنان داروپخش با عقب نشینی رژیم در مورد تحمیل "حجاب اسلامی" متوقف شد. مبارزه کارگران برای کسب حقوق صنفی خود همچنان ادامه دارد.

تهدید کارگران صلح طلب

۱۱ نفر از کارگران کارخانه سیمان غرب باختران و ۴ نفر از کارگران کارخانه نساجی غرب به علت هواداری از صلح و افشای رژیم، به سپاه احضار شدند و مورد مواخذه شدید قرار گرفتند. سپاه آنها را تهدید کرده است که در صورت تکرار این صحنه ها دستگیر و زندانی خواهند شد. بقیه درس ۲

NAMEH
MARDOM

P.B. 49034
10028 Stockholm 49
Sweden

No: 68

19 September 1985